

de forpligtelser, der påhviler den i medfør af Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT 1989 L 40, s. 8), navnlig direktivets artikel 6, idet den ikke har truffet de ved lov eller administrativt fastsatte foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv, navnlig idet den ikke anvender den fastsatte procedure vedrørende beslutninger om fastsættelse af en særlig godtgørelseskategori, og idet den, for så vidt angår de fastsatte forpligtelser, i tilfælde af afslag ikke meddeler ansøgerne en begrundelse, der bygger på tilstrækkelige, objektive og kontrollerbare kriterier, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 12. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Finland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 6, punkt 1 og 2, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger, idet den ikke har truffet de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, for så vidt angår beslutningerne om fastsættelse af de kategorier af lægemidler, der er omfattet af en særlig godtgørelsesordning inden for rammerne af sygesikringsordningen.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Finland.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 26.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. juni 2003

i sag C-233/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 90/313/EØF — fri adgang til miljøoplysninger — ufuldstændig eller ukorrekt gennemførelse«)

(2003/C 184/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-233/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. zur Hausen og J.-F. Pasquier) mod Den

Franske Republik (befuldmægtigede: først J.-F. Dobelle og D. Colas, derefter sidstnævnte og G. de Bergues), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (EFT L 158, s. 56) og EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), da den ikke har gennemført direktivets artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, 3 og 4, korrekt, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. juni 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, 2 og 4, i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger

ved at begrænse forpligtelsen til at meddele miljøoplysninger til »administrative dokumenter« i henhold til lov nr. 78-753 af 17. juli 1978 om forskellige foranstaltninger til forbedring af forholdet mellem myndighederne og offentligheden og forskellige administrative, sociale og fiskale bestemmelser

ved blandt de hensyn, som kan begrunde et afslag på en anmodning om sådanne oplysninger, at medtage et hensyn om, at gennemsynet eller meddelelsen af dokumentet »generelt vil være til skade for hemmeligholdelsen af forhold, hvis beskyttelse er sikret ved lovgivningen«

ved ikke at foreskrive i de nationale retsforskrifter, at miljøoplysninger kan meddeles i uddrag, når det er muligt heri at udelade oplysninger om forhold, der vedrører de interesser, som er nævnt i direktivets artikel 3, stk. 2, og som dermed kan begrunde et afslag på aktindsigt

ved ikke at foreskrive, at de offentlige myndigheder, når der gives stiltiende afslag på en anmodning om miljøoplysninger, er forpligtet til at meddele begrundelsen for afslaget af egen drift og senest to måneder efter indgivelsen af den første anmodning.

- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 233 af 12.8.2000.